

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 15CoP/2/2016
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8114224014
Dátum vydania rozhodnutia: 24. 02. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Anna Ilčinová
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2016:8114224014.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Prešove v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Anny Ilčinovej a členov senátu JUDr. Gabriely Klenkovej, PhD. a JUDr. Evy Šofrankovej vo veci starostlivosti súdu o mal. P. V., nar. XX. XX. XXXX a mal. T. F. V., nar. XX. XX. XXXX, obaja bytom X., N. XX, zastúpených kolíznym opatrovníkom Úradom práce, sociálnych vecí a rodiny Prešov, pochádzajúcich z matky P. L. V., nar. XX. XX. XXXX, bytom X., N. XX a otca D. P. V., nar. XX. XX. XXXX, bytom B. 3, J. XX, o zníženie výživného, o odvolaní matky proti rozsudku Okresného súdu Prešov, č. k. 30P/246/2014-68 zo dňa 18. 11. 2015 takto

rozhodol:

Potvrdzuje rozsudok okrem výroku, ktorým bol návrh otca v prevyšujúcej časti zamietnutý.

Žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania.

odôvodnenie:

Okresný súd Prešov (ďalej len „súd prvého stupňa“) napadnutým rozsudkom zmenil rozsudok Okresného súdu Prešov sp. zn. 27P/322/2013 zo dňa 28. 01. 2014 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Prešove sp. zn. 8CoP/34/2014 zo dňa 26. 02. 2015 tak, že znížil výživné zo strany otca na mal. Jozefa zo sumy 200 Eur mesačne na sumu 150 Eur mesačne a na mal. T. F. zo sumy 200 Eur mesačne na sumu 140 Eur mesačne s tým, že toto výživné je otec povinný platiť vždy do 20-teho dňa v mesiaci vopred počnúc právoplatnosťou rozsudku. V prevyšujúcej časti návrh otca zamietol a vyslovil, že žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania.

Vychádzal zo skutkového zistenia, že výživné na mal. deti zo strany otca bolo naposledy určené rozsudkom Okresného súdu Prešov sp. zn. 27P/322/2013 zo dňa 28. 01. 2014 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Prešove sp. zn. 8CoP/34/2014 zo dňa 26. 02. 2015 tak, že na mal. Jozefa bolo určené výživné 200 Eur mesačne a na mal. T. F. výživné taktiež 200 Eur mesačne počnúc dňom 01. 05. 2013 do budúcnosti. V čase tohto rozhodovania o výživnom mal otec mal. detí príjem 4 757 Eur mesačne a bol pracovne v T.. Spolu s druhou manželkou mal dcéru Q., ktorá navštevovala materskú škôlku s poplatkom 250 Eur a syna L., nar. XX. XX. XXXX. Príjem matky mal. detí v tom čase predstavoval sumu 805 Eur mesačne. Súd prvého stupňa citoval ust. § 62 ods. 1, 2, 4, 5, § 63 ods. 1, 2, § 75 ods. 1, § 77 ods. 1 a § 78 ods. 1, 3 Zákona o rodine. Uviedol, že pri rozhodovaní o návrhu otca na zníženie výživného vychádzal z príjmových a majetkových pomerov otca, ako aj oprávnených záujmov mal. detí. Mal preukázané, že príjem otca sa znížil na sumu 1 700 Eur mesačne, pričom počet vyživovacích povinností sa nezmenil. Za preukázané náklady na strane otca považoval náklady na bývanie, a to platenie hypotekárneho úveru a tiež na zvýšenú zdravotnú starostlivosť súvisiacu s dodržiavaním bezpurinovej diéty. Na strane mal. detí zmenu pomerov videl v tom, že tieto začali navštevovať vyšší stupeň základnej školy, pričom matka uhrádza obedy a návštevu niektorých krúžkov. U matky došlo k zvýšeniu príjmu o sumu necelých 90 Eur mesačne. Za primerané výživné považoval sumu 150 Eur na mal. P. a 140 Eur na mal. T. F., a to pri zohľadnení ich veku, návštevy školy, nákladov na zakúpenie pomôcok do školy, učebníc, ako aj

náklady na výlety a exkurzie organizované školou. Prihliadol na osobnú starostlivosť matky o obe deti, preto výživné znížil len na uvedenú sumu a návrh otca v prevyšujúcej časti zamietol. Nezohľadnil pritom výdavky otca na rodinný dom vo V. s tým, že tieto nie je nevyhnutné vynakladať.

O trovách konania rozhodol súd prvého stupňa podľa ust. §146 ods. 1 písm. a) O. s. p..

V zákonom stanovenej lehote podala proti rozsudku súdu prvého stupňa, a to proti výroku, ktorým bolo znížené výživné na obe mal. deti matka. Odvolanie zdôvodnila dôvodmi uvedenými v § 205 ods. 2 písm. d), f), a) O. s. p.. Poukázala na to, že v rovnakom období, v ktorom prebiehalo konanie pod sp. zn. 27P/322/2013 podal otec detí aj návrh na zníženie výživného, ktorý je predmetom tohto konania. Jeho námietkami spočívajúcimi v znížení jeho príjmu z dôvodu návratu zo zahraničného pracovného pobytu sa súd zaoberal pri rozhodovaní o jeho odvolaní, pričom jeho odvolanie bolo zamietnuté a jeho majetkové a finančné pomery považoval súd za postačujúce pre platenie výživného po 200 Eur na každé mal. dieťa. Namietala, že už pri rozhodovaní Krajského súdu v Prešove vo veci 8CoP/34/2014 bola zohľadnená zmena príjmových pomerov otca, keďže k tejto došlo v mesiaci august 2014, teda pred nadobudnutím právoplatnosti rozhodnutia o zvýšení výživného, čo znamená, že výživné po 200 Eur mesačne na každé dieťa bolo určené pri výške príjmu otca 1 700 Eur mesačne. Vo vzťahu k ďalším vyživovacím povinnostiam otca poukázala matka na skutočnosť, že otec je ženatý, teda na výdavkoch na ďalšie deti sa podieľa aj jeho manželka, ktorá je zamestnaná a má pravidelný mesačný príjem. S touto skutočnosťou sa súd prvého stupňa vôbec nevysporiadal. Vo vzťahu k zdravotnému stavu otca detí uviedla, že bezpurinová diéta si nevyžaduje navýšené investície, keďže spočíva len vo vylúčení niektorých potravín. Vyslovila tiež pochybnosť o nevyhnutnosti štúdia otca pre potreby jeho zamestnania. Otec je totiž profesionálny vojak a v prípade nevyhnutnosti akéhokoľvek dodatočného vzdelania pre výkon tohto povolania a reprezentáciu Slovenskej republiky doma či v zahraničí je vzdelávanie financované štátom. Poukázala na to, že deti chodia do 4. a 5.ročníka základnej školy a tiež majú právo na regeneráciu, záujmy a záľuby a tiež táborové pobyty počas prázdnin. Tieto výdavky však musí vykryť z bežného mesačného výživného, keďže otec detí navyše neprispieva žiadnou sumou. V závere poukázala na to, že v konaní 27P/322/2013 boli zisťované majetkové pomery otca a bolo zistené, že vlastní viacero nehnuteľností a dve osobné motorové vozidlá. Navrhla rozsudok v napadnutej časti zmeniť a návrh otca na zníženie výživného v celom rozsahu zamietnuť ako nedôvodný.

K odvolaniu matky sa vyjadril otec podaním zo dňa 14. 01. 2016. Tvrdenia matky uvádzané v odvolaní považoval za účelové. Mal za to, že odvolací súd pri rozhodovaní o jeho odvolaní vo veci 27P/322/2013 vychádzal zo stavu, ktorý bol v čase vyhlásenia rozsudku súdu prvého stupňa, pričom pri vtedajšom rozhodnutí súd prvého stupňa nezohľadnil skutočnosť, že bude končiť prácu v zahraničí a dôjde tak k poklesu jeho príjmu. Napriek tomu, že odvolací súd uviedol, že od augusta 2014 došlo k poklesu jeho príjmu, toto nebolo zohľadnené vzhľadom na skutočnosť, že na jeho strane existujú úspory, čo však nebolo preukázané. Mal za to, že výška výživného stanovená súdom prvého stupňa je stanovená objektívne. Trval na tom, že v súvislosti so svojimi zdravotnými problémami má zvýšené výdavky, a to predovšetkým na zakupovanie výživových doplnkov a doplnkové zdravotné rehabilitácie. Tiež trval na tom, že je nevyhnutné, aby sa ďalej vzdelával, čo bude mať vplyv na jeho kariérny postup v práci, čo v konečnom dôsledku bude znamenať aj vyšší plat. Za nepravdivé označil tvrdenie matky, že súd prvého stupňa sa nevyporiadal s príjmom jeho manželky, keďže v rozhodnutí sa tento príjem uvádza v sume 470 Eur mesačne a tiež sú nepravdivé tvrdenia o jeho osobných a majetkových pomeroch, keďže vlastní iba jedno motorové vozidlo a dve nehnuteľnosti, pričom však v jednej z nich sa nedá bývať. Zmenu pomerov predstavujúcu jeho zníženie príjmu považoval za zásadnú zmenu. Poukázal na to, že súd prvého stupňa v rozpore s ust. § 162 O. s. p. znížil výživné až odo dňa právoplatnosti rozhodnutia, s čím nesúhlasil, keďže už od augusta 2014 platí vysoké výživné, ktoré nezodpovedá jeho možnostiam, čo spôsobuje jeho existenčné problémy. Poukázal na zvýšené výdavky, ktoré bude mať v súvislosti s operáciou mandlí u syna, ako aj návštevou logopéda. Navrhol rozsudok súdu prvého stupňa ako vecne správny potvrdiť.

Opatrovník mal. detí sa k odvolaniu matky nevyjadril.

Krajský súd v Prešove (ďalej len „odvolací súd“) príslušný na rozhodnutie o odvolaní podľa § 10 ods. 1 zákona č. 99/1963 Zb. Občianskeho súdneho poriadku v znení neskorších predpisov (ďalej len „O. s. p.“) preskúmal rozsudok v napadnutej časti, ako aj konanie mu predchádzajúce v zmysle zásad vyplývajúcich z ust. § 212 O. s. p. a zistil, že odvolanie matky nie je dôvodné. O odvolaní bolo rozhodnuté

postupom podľa § 214 ods. 2 v spojení s ust. § 156 ods. 3 O. s. p., pričom miesto a čas vyhlásenia rozsudku boli oznámené na úradnej tabuli súdu najmenej 5 dní pred vyhlásením.

Súd prvého stupňa v predmetnej veci vykonal potrebné dokazovanie a na jeho základe dospel k správny skutkovým zisteniam a vyvodil z nich aj správny právny záver. Bolo nepochybne preukázané, že došlo k podstatnému zníženiu príjmu otca zo sumy 4 757 Eur na sumu 1 700 Eur mesačne, pričom od poslednej úpravy výživného nedošlo k podstatnej zmene pomerov na strane mal. detí. Táto zmena pomerov na strane otca nebola predmetom hodnotenia súdom prvého stupňa pri poslednej úprave výživného, kedy bolo stanovené výživné na obe mal. deti po 200 Eur mesačne. Napriek tomu, že odvolací súd v konaní 8CoP/34/2014 konštatoval zníženie príjmu otca, konštatoval zároveň aj existenciu jeho úspor, teda pri svojom rozhodnutí o odvolaní zohľadňoval komplexne osobné a majetkové pomery otca. V tomto konaní však žiadne úspory otca neboli preukázané, preto odvolací súd (v zhode so súdom prvého stupňa) vychádzal iba zo zníženého príjmu otca. K prípadnému zlepšeniu majetkových pomerov otca by mohlo dôjsť po odpredaji nehnuteľnosti - domu vo V., o čo sa otec snaží.

Odvolací súd potvrdil rozsudok súdu prvého stupňa v zmysle ust. § 219 ods. 1 O. s. p. ako vecne správny vo výroku, ktorým došlo k zníženiu výživného na obe mal. deti.

O trovách odvolacieho konania bolo rozhodnuté podľa ust. § 224 ods. 1 O. s. p. v spojení s ust. § 146 ods. 1 písm. a) O. s. p., keďže predmetné konanie mohlo začať aj bez návrhu.

Rozhodnutie bolo prijaté senátom Krajského súdu v Prešove v pomere hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.